

ע"פ 26583/04/17 - מיכאל ליפצר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 יוני 2017

עפ"ג 26583-04-17 ליפצר נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת דבורה עטר
המערער
מיכאל ליפצר

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אשר ארכלי

ב"כ המשיבה עו"ד גבריאלה ליברמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 29011-08-16 (בית משפט השלום בפתח תקווה) במכירת כמויות של 5 גרם חשיש ל-8 קונים בגילאים שונים לאורך תקופה של כשנה, תוך תיאום מראש בהגעת הקונים אליו או בהגעתו אליהם, ונידון ל-30 חודשי מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי ו-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ל-8 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ול-6 חודשי פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

כמו כן הורה בית משפט קמא לחלט סכום של 11,150 ₪ ו-2,440 ₪ שנתפסו בחזקתו של המערער, וזאת לאחר שקבע כי הוא סוחר סמים.

הערעור מכוון כלפי משך תקופת המאסר בפועל וכלפי חילוט הכספים וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעוניו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא התחשב בהיות המאסר נושא גזר הדין מאסרו הראשון של המערער, בהליך השיקום שעבר המערער, בעובדה שבדיקות שתן שנערכו לו במהלך מאסרו נמצאו נקיות מסמים, בכך שהסמים נמכרו לחבריו של המערער במסגרת "שימוש חברתי" ובחרטה שהביע המערער על מעשיו, כפי שבאה לביטוי בדבריו בטרם ענישה.

לטענת ב"כ המערער, נוכח מחויבותו הגבוהה של המערער להליך טיפולי שהחל לבצע בשב"ס ונכונותו לשנות את אורחות חייו, מן הראוי לתת לו הזדמנות ולשחרר אותו ממאסרו, כאשר בחלק מהתקופה היה עצור, כבר עתה.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער וכן היא מתנגדת לביטול חילוט הכספים שנתפסו בחזקתו של המערער, במקום שבו סחר בסמים, וזאת לאחר שלא הביא כל ראיה בדבר מקורם הכשר של הכספים שנתפסו בחזקתו, כפי שהוא טוען שזה מקורם.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית משפט קמא התייחס בחומרה, ובצדק, למעשיו של המערער וזאת לאחר שדחה בהכרעת הדין את טענת המערער לפיה מדובר היה במכירה ואספקה של הסם לשימוש חברתי לגבי שבעה מתוך שמונה הקונים וזקף לחומרה את מספר הקונים, את משך התקופה שבה בוצעו המכירות, את התמורה שקיבל המערער מכל אחד מהקונים ובהצטבר התמורה מכולם, כפי שהדבר בא לביטוי בגזר הדין נושא הערעור.

צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי מדובר בסחר שנעשה באופן אינטנסיבי ומלבד זאת החזיק המערער בביתו כמות העולה פי 3 על הכמות המותרת להחזקה לשם שימוש עצמי.

בית משפט קמא לא התעלם כלל ועיקר מנסיבותיו האישיות של המערער ומהשיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה, דהיינו, פגיעת המאסר הראשון במערער, נסיבות חייו של המערער שהביאו אותו לשימוש בסמים כאמצעי להתמודד עם קשיים רגשיים שחווה, מנטילת האחריות של המערער שבאה רק לאחר הכרעת הדין נושא גזר הדין, עליה לא ערער המערער, אך גם לא התעלם מהרשעותיו הקודמות של המערער ומשני גמרי הדין שקיבל בבית המשפט השלום לנוער בגין עבירות סמים, גם אם חלף זמן מביצוען.

איננו מתעלמים מטענת המערער לפיה במהלך מאסרו בוצעו לו בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסמים ומטענתו לפיה השתלב לאחרונה בהליכים טיפוליים אך אין בהם כדי לקבוע כי עונש המאסר שהושת על המערער הוא עונש חמור עד כדי הצדקת התערבותה של ערכאת ערעור נוכח הנימוקים המוצדקים שמנה בית משפט קמא בגזר דינו, לקולא ולחומרה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ג' תמוז תשע"ז, 27/06/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דבורה עטר, שופטת

**דנה מרשק מרום,
שופטת**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**